

**POVESTIRE
DUREEROASĂ**

*Editura Bunavestire
Bacău*

Cuprins

Povestire dureroasă	5
Pământul fericiților	45
Tâlharii care au fost răstigniți împreună cu Mântuitorul nostru Iisus Hristos	58
Despre Iuda Vânzătorul	61
Despre cei ce L-au răstignit pe Domnul nostru Iisus Hristos	67
Câteva documente despre ultimele evenimente din viața lui Iisus Hristos	70
• Mărturia păgânului Sentulus	71
• Raportul lui Pilat	75
• Textul complet al condamnării	94
• Epistola femeii lui Pilat, Claudia Procula	99
• Lămurire la epistolele de mai sus	120
• Revizuirea Procesului lui Iisus Hristos	122
Povestea Giulgiului	127
A doua Venire a lui Iisus Hristos	154

Povestire dureroasă¹

Sfântul Prooroc Ieremia, cu 620 de ani mai înainte de nașterea Domnului nostru Iisus Hristos, a spus pentru vânzarea Mântuitorului, zicând: „Și au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, pe care l-au prețuit fiii lui Israel, și i-au dat pe Țarina Olarului după cum mi-a spus mie Domnul”. Și nu numai pentru vânzare, ci și pentru toată petrecerea Mântuitorului pe pământ, pentru toate minunile ce le-a făcut și Patimile ce le-a răbdat. Pe toate acestea, cu de-amănuntul, le-au spus mai înainte și alți insuflați de Dumnezeu prooroci.

Ați auzit, dreptmăritorilor creștini, în Sâmbăta trecută, pentru Lazăr cel mort de patru zile și înviat prin singura strigare a Mântuitorului: „Lazăre, vino afară!”, pentru care preaslăvită minune mulțime de evrei au crezut într-Însul.

¹ Pentru mulțimea patimilor Domnului nostru Iisus Hristos, și Plângerea Născătoarei de Dumnezeu arătate Părintelui nostru Dimitrie, Mitropolitul Rostovului.

Ați auzit și pentru intrarea cea minunată în Ierusalim, ce cinste și cântare au dat mulțimile, și mai ales pruncii evrei, fiind îndemnați de Duhul Sfânt, din care cauză s-a cutremurat toată cetatea, zicând: „*Cine a mai văzut unele ca acestea?*”, iar arhieriei și cărturarii s-au mâniat, ei, care și mai înainte erau mânioși și crăpau de ciudă, mai ales de când i-a izgonit din templu cu biciul, și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei, și le-a zis lor: „*Casa Mea, casă de rugăciune se va chema, iar voi o faceți peșteră de tâlhari!*”.

Ați auzit, de asemenea, și de minunile cele multe și peste fire făcute de Domnul nostru Iisus Hristos, de care singuri auziseră și le văzuseră și aceștia, dar, nedumerindu-se, ziceau: „*Vedeți că nimic nu folosim; iată lumea toată merge după Dânsul și vor veni alte neamuri și vor strica biserica și cetatea noastră, și locul acesta sfânt ni-l vor lua și noi vom rămâne robi și de batjocora tuturor!*”.

Unele ca acestea cugetând ei și zicând, și mai vârtos văzând că nici într-un chip nu pot a-și împlini voile lor, fiindcă Mântuitorul îi înfrunta înaintea tuturor, și îi certa foarte pe arhieriei și pe cărturari, ca pe cei ce se abătuseră de la legea lui Moise, și umplându-se în inimile lor de răutate înveninată și nevindecată, și mai vârtos că acum venise vremea ca Răscumpărătorul, Domnul

nostru Iisus Hristos, să Se dea în mâinile oamenilor păcătoși, să-L răstignească, au început a se sfătui și a căuta vreme cu prilej ca numai-decât să-L omoare pe El, pentru ca să nu meargă la Dânsul toate popoarele și pentru ca să nu-i mai certe pe ei pentru faptele lor cele rele.

O, neam evreiesc, afurisit și îndărătnic, cum sfătuiți cele deșarte? Trebuia ca voi să vă veseliți și să vă bucurați, că S-a născut din neamul vostru un Făcător de bine și Doctor ca Acesta, Făcător de minuni, Care în neamul omenesc nu S-a mai aflat niciodată, ca să facă așa preaslăvite minuni! Adică: surzii să audă, mușii să vorbească, leproșii să se curățească, bolile cele nevindecate și de mulți ani să se vindece, dracii din oameni să se izgonească, morții de pe paturi și de pe nășalii, și chiar din mormânt, ba încă de patru zile, să se scoale ca din somn, numai prin singur glasul Lui. Cu adevărat, neam neînțelegător și fiii piericiunii sunteți voi, iudeilor!

Ați auzit, iubiților frați, pentru ce s-au întăritat neamurile și popoarele evreiești au cugetat cele deșarte, și pentru ce au stat de față împărați, arhieriei, cărturari și boieri? Ați auzit, pentru ce s-au sculat asupra Unsului lui Dumnezeu?

Să rupem dar, iubiților frați, legăturile lor și să lepădăm de la noi jugul lor, pentru că Cel ce locuiește în ceruri va râde de dânșii, și întru mânia Lui îi va tulbura pe ei.

Așadar, ticăloșii iudei, adunându-se de multe ori la sfatul lor, acestea ziceau: „*De nu-L vom ucide noi pe Acest Iisus, Fiul Mariei, să știți de bună-seamă că va pieri Legea noastră și acest loc sfânt, și vom fi defăimați de toate neamurile*”.

Deci, s-au unit cu bătrânii și cu cărturarii și cu arhierii cei mai mari, care erau îndreptători ai anului aceluia, și au zis: „*Mai bine este să moară Unul, decât să piară tot poporul. Iar aceasta nu de la sine au zis, ci arhieriu fiind al anului a proorocit că Hristos avea să moară pentru popor, și a zis: Să-L ucidem, dar nu în biserică, nici între popor, căci vedem că sunt mulți din cei ce cred într-Însul*”.

Așa că s-au învoit între dânșii ca să dea arginți mulți, să înșele pe vreunul dintre prietenii sau ucenicii Lui, ca să afle unde s-ar afla El noaptea, într-un loc deosebit, și, prinzându-L, să-L dea lui Pilat, prin mărturie mincinoasă, ca să-L răstignească pe Cruce, ca, văzând popoarele care crezuseră într-Însul că a murit cu o moarte de ocară ca aceea, să se lepede de Dânsul și de învățătura Lui.

Cu acest ticălos scop gândeau ei să stingă cu totul pomenirea Mântuitorului, a învățaturii Lui și a preaslăvitelor minuni, din care pricină și porunca poporului să nu spună nimănui, nevoindu-se ei în tot chipul să înduplece popoarele a crede cum că El este înșelător și nu păzește

Sâmbăta, că voiește să strice biserica lui Solomon, pe care au zidit-o în patruzeci și șapte de ani, că numai cu Beelzebul scoate dracii. Și alte minciuni de acest fel ziceau cei mai mari dintre cărturari către poporul cel simplu.

Acestea văzând și preaticălosul diavol, Satana, și socotindu-L și el a fi numai om, iar nu și Dumnezeu, s-a bucurat foarte cu toate slugile lui și a zis: „Acum este vremea să izbândesc asupra Nazarineanului, pentru toate nedreptățile ce mi-a făcut mie. Deci, mă voi duce degrabă la prietenii și Apostolii Lui, că doar voi găsi pe vreunul care să mă asculte și să fie robit cu iubirea banilor. Și așa, prin vreunul dintre Apostolii Lui, lesne L-aș da pe El în mâinile evreilor”.

Și venind Satana la ceata Apostolilor și văzându-i pe ei înarmați cu postul și cu rugăciunea, și de lumea aceasta cu totul neîngrijindu-se, ci numai Stăpânului Iisus Hristos slujind, nu s-a putut atinge de vreunul. Iar mai pe urmă, venind la Iuda Iscarioteanul, nu multă osteneală a pus și îndată l-a aflat pe el gata la toate, fiindu-i inima rănită de averi.

Deci, Iuda, miercuri de dimineață, fără să știe careva dintre Apostoli, s-a dus în Ierusalim (pentru că Mântuitorul se afla în Betania, după cum spune Evanghelistul Matei).

Așadar, precum s-a zis, mergând Iuda în Ierusalim, s-a înțeles cu Bătrânii și Arhieriei care